

IV Niedziela Wielkiego Postu (B)

Tekst Ewangelii (J 3,14-21): A jak Mojżesz wywyższył woda na pustyni, tak potrzeba, by wywyższono Syna Czwórnego, aby każdy, kto w Niego wierzy, miał życie wieczne. Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginie, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony. Kto wierzy w Niego, nie podlega potępieniu; a kto nie wierzy, już został potępiony, bo nie uwierzył w imię Jednorodzonego Syna Bożego.

A sęd polega na tym, że światło przyszło na świat, lecz ludzie bardziej umiłowali ciemność anieli światło: bo że były ich uczynki. Każdy bowiem, kto się dopuszcza nieprawości, nienawidzi światła i nie zbliża się do światła, aby nie potępiono jego uczynków. Kto spełnia wymagania prawdy, zbliża się do światła, aby się okazało, że jego uczynki są dokonane w Bogu».

«Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał»

Rev. D. Joan Ant. MATEO i García
(Trem, Lleida, Hiszpania)

Dzisiaj, liturgia oferuje nam przedsmak wielkanocnej radości. Ornaty celebrujących mszę są różowe. Jest to niedziela zwana "laetare" (łac. "radość się"), która zaprasza nas do pogodnego radowania się. «Raduj się, Jerozolimo, zbierzcie się wszyscy, którzy ją kochacie...», śpiewamy w antyfonie na wejście.

Bóg chce, abyśmy byli zadowoleni. Najbardziej podstawowa psychologia mówi nam, że osoba, która nie żyje w zadowoleniu, kończy jako osoba chora - w ciele i na duchu. Jednak nasza radość musi mieć dobre fundamenty, musi być wyrazem pogody ducha wynikającej z prowadzenia życia pełnego sensu. W innym razie,

rado?? zamieni?aby si? w powierzchown? i bzdurn?. ?w. Teresa s?uszenie rozr?nia?a “?wi?t? rado??” i “szalon? rado??”. Ta ostatnia jest tylko zewn?trzna, trwa kr?tko i pozostawia gorzki posmak.

?yjemy w czasach trudnych dla ?ycia wiar?. Ale s? to r?wnie? czasy pasjonuj?ce. Do?wiadczamy w pewnym sensie babilo?skiego wygnania, o którym ?piewa psalm. Tak, my te? mo?emy prze?y? do?wiadczenie wygnania, jakby?my sami siedz?c i p?acz?c «wspominali Syjon» (Ps 137,1). Zewn?trzne trudno?ci i przede wszystkim grzech, mog? doprowadzi? nas w pobliz?e rzek Babilonu. Ale mimo wszystko, s? powody do nadziei, a B?g nam powtarza: «Niech j?zyk mi przyschnie do podniebienia, je?li nie b?d? pami?ta? o tobie» (Ps 137,6).

Mo?emy ?y? w ci?g?ej rado?ci, bo B?g nas kocha szalenie, tak bardzo, ?e «Syna swego Jednorodzonego da?» (J 3,16). Nied?ugo b?dziemy towarzyszy? temu Jedynemu Synowi w Jego drodze ?mierci i zmartwychwstania. B?dziemy kontemplowa? mi?o?? Tego, który tak nas kocha, ?e po?wi?ci? si? za nas, za ciebie i za mnie. I wype?nimy si? mi?o?ci? i b?dziemy patrze? na Tego, kt?rego przebili (J 19,37), i wzro?nie w nas taka rado??, kt?rej nikt nie b?dzie m?g? nam odebra?.

Prawdziwa rado??, kt?ra o?wietla nasze ?ycie, nie bierze si? z naszego wysi?ku. Przypomina nam o tym ?w. Pawe?: nie pochodzi od nas, jest darem od Boga, jeste?my Jego dzie?em (Kol 1,11). Pozw?lmy Bogu nas kocha? i kochajmy go, a rado?? nasza b?dzie wielka zarówno podczas najbli?szych ?wi?t Wielkanocnych, jak i w ca?ym ?yciu. I nie zapomnijmy pozwoli? Bogu na czu?o?? i odnowienie nas poprzez dobr? spowied? przed Wielkanoc?.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

•

«Wed?ug s?ów skierowanych do Nikodema, B?g da? “?wiatu” swojego Syna, aby cz?owieka wyzwoli? od z?a, kt?re nosi samo w sobie ostateczn? i absolutn? perspektyw? cierpienia. To wyzwolenie powinno si? zrealizowa? przez cierpienie jednorodzonego Syna. I w tym objawia si? niesko?czona mi?o??: mi?o?? zbawcza» (?wi?ty Jan Pawe? II)

•

«Poczujmy wewnątrz nas, że Bóg naprawdę nas kocha. To najprostsze podsumowanie streszczającej całość Ewangelii. Bóg kocha nas darmo? miłości, bez miary. » (Franciszek)

•

«Miłość Boga do Izraela jest porównana do miłości ojca do syna. Ta Boga miłość jest mocniejsza niż miłość matki do dzieci. Bóg miłuje swój lud bardziej niż oblubieniec swój oblubienicę; miłość ta będzie zwyczajną nawet największe niewierności, a do udzielenia najcenniejszego daru: "Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał" (J 3,16)» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 219)